

DIALOG

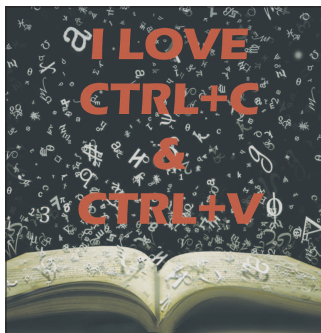
studentesc brâncovenesc

JOI // 13 FEBRUABRIE 2014// ANUL XI // NR. 650 // www.univcb.ro // dsb@univcb.ro

**Concurs de istorie
"24 ianuarie 1859 -
Mica Unire" pentru
elevii și studenții
brăileni**

Pagina 2

**Plagiatul - un
"fenomen" îngri-
jorător al zilelor
noastre**

Pagina 3

**Implementarea
Standardelor
Internationale de
Raportare Financiară
în contabilitatea
românească**

Pagina 4

Povești de succes ale absolvenților UCB

Livia Alina Despa (căs. Brătuțescu) este absolventă a Facultății de Management - Marketing în Afaceri Economice, promoția 2013, a Universității Constantin Brâncoveanu din Pitești. Livia administrează, împreună cu familia, o afacere în domeniul distribuției și a deschis, de curând, și un restaurant în Pitești. Livia Despa poate fi considerată un antreprenor care a avut curajul de a înfrunta greutățile și de a demonstra că poți să reușești, chiar și atunci când mediul de afaceri este ostil. Din interviul de mai jos aflăm câteva idei și opinii despre reușită, pe care Livia le-a împărtășit studenților UCB.

DSB: Știm că ați absolvit facultatea de Management - Marketing în Afaceri Economice și, în prezent, urmați cursurile de Masterat din cadrul Universității Constantin Brâncoveanu din Pitești. Spuneți-ne care este motivul pentru care ați ales să studiați la Universitatea Constantin Brâncoveanu din Pitești?

Livia Despa: Motivele care stau la baza alegerii mele sunt foarte variate, însă, dintre toate aș dori să menționez că instinctul personal și cercetarea minuțioasă a ofertei și oportunităților din domeniu mi-au fost de mare ajutor, la momentul respectiv.

DSB: Ce v-a determinat să inițiați o afacere în actualul context economic? Cu ce dificultăți

v-ați confruntat?

Livia Despa: Este adevărat că România de astăzi nu ne oferă foarte multe posibilități de dezvoltare, însă, întotdeauna am considerat că schimbarea se impune a fi inițiată de oamenii simpli. Ideea unei afaceri a fost prezentă mai mereu în mintea mea, pentru că mi-am dorit întotdeauna să fiu independentă și să fac ceea ce-mi place. Nu este ușor și nici simplu pentru că nu trăim într-o lume ideală. Au fost foarte multe obstacole de trecut, însă, de departe, cel mai dificil mi s-a părut lupta cu birocrăția.

DSB: Cum ați descrie portretul unui antreprenor de succes în România anului 2014?

Livia Despa: Cu toții avem planuri diverse, însă, din punctul meu de vedere, este foarte important să fim realiști, iar arta de a fi antreprenor de succes se dobândește prin mult exercițiu și efort, iar lipsa încrederii de sine și pregătirea inadecvată nu-și au locul.

Din nefericire, nu există o rețetă anume, dacă o putem numi așa, pe care să o urmăm și să devenim oameni de afaceri. Succesul în afaceri presupune un efort financiar considerabil, riscul aferent, încredere în forțele proprii, foarte multă fermitate, perseverență, seriozitate, cercetare în domeniu și foarte multă muncă.

DSB: În cadrul evenimentului organizat de Centrul de Consiliere și Informare în Carieră Pitești, numit „Absolvenți UCB – Povești de succes”, ați interacționat cu o serie de studenți ai universității. Care ar fi mesajul pe care ați dori să-l transmiteți acestora, referitor la reușita în viața profesională?

Livia Despa: Poate că nu sunt cea mai în măsură să dau sfaturi, dar aș vrea să le transmit tuturor studenților că, indiferent de ceea ce vor alege să facă pe viitor, trebuie să se prețuiască și să facă numai ceea ce le place, dar cu implicație maximă, să nu renunțe niciodată la visurile lor și să fie perseverenți mereu, oricât de greu ar fi.

DSB: Precizați cel puțin trei calități care, în opinia dvs., sunt esențiale pentru un student dornic să atingă succesul profesional.

Livia Despa: Trăim într-o lume în care oamenii au interacțiuni diverse și complexe, într-o lume în care există proceduri și birocrăție și în care toată lumea e mult prea ocupată pentru ne cunoaște în profunzime, însă, chiar și într-un astfel de mediu, în care calitățile noastre nu devin evidente de la sine, pentru a avea succes în carieră nu este suficient să fim capabili. Trebuie să fim inventivi, să nu ne fie frică să facem ceva nou și să fim optimiști, pentru că optimismul este o atitudine.

dr. Mihaela Mărăcine

CONCURSUL „24 IANUARIE 1859 – MICA UNIRE” LA UCB BRĂILA

Vineri, 24 ianuarie 2014, ora 13.00, Aula Centrului Universitar din Brăila al Universității Constantin Brâncoveanu a găzduit un Concurs prilejuit de împlinirea a 155 de ani de la Unirea Principatelor Române.

Competiția a fost adresată elevilor și studenților, care s-au pregătit temeinic, pe baza bibliografiei prezentate de organizatori. Partenerii Universității „Constantin Brâncoveanu” pentru concursul din acest an au fost: Inspectoratul Școlar Județean Brăila, Muzeul Brăilei și Biblioteca Județeană „Panait Istrati”. Concursul a vizat atragerea și stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea evenimentelor istorice și culturale, precum și o mai bună înțelegere a istoriei. Astfel, participanții s-au implicat în activitatea de documentare, cercetare, analiză și observare a lucrărilor de specialitate dedicate Micii Uniri. Totodată, organizatorii au mizat pe stimularea spiritului competițional și a lucrului în echipă. Astfel, în concurs s-au înscris 12 echipe formate din 35 de elevi și studenți.

Colegiul Național „Gheorghe Munteanu Murgoci” a fost reprezentat de 3 echipe de elevi, coordonați de profesorii Emilia Lica și Constantin Pricop.

De la Liceul Teoretic „Mihail Sebastian” au fost înscrise în concurs 2 echipe de elevi, coordonați de profesorul Georgeta Enache. Celelalte echipe au fost formate din: elevii de la Colegiul Tehnic „Panait Istrati” - coordonați de profesorul Antonel Urse, elevii Colegiului Național „Ana Aslan” - îndrumați de profesorul Viorel Bratosin, elevele de la Liceul cu Program Sportiv - coordonate de profesorul Octavian Osanu; elevele de la Liceul Teoretic „Nicolae Iorga”, îndrumate de profesorul Antonel Urse; elevii de la Liceul Pedagogic „D. P. Perpessicius”, sub îndrumarea profesorului Manuela Mirela Bertescu și elevii de la Colegiul Tehnic „Edmond Nicolau”, coordonați de profesorul Cornelia Miller. Echipa studenților Universității Constantin Brâncoveanu a fost coordonată de lect. univ. dr. Mariana Mihăilescu.

Concursul s-a desfășurat sub formă de întrebări despre momentul Micii Uniri de la 1859. Echipele

concurente au răspuns la întrebări despre modul și data la care Alexandru Ioan Cuza a fost ales ca domn al Țării Românești, Legea rurală, Legea electorală, precum și implicațiile celorlalte reforme demarate de Al. I. Cuza.

Răspunsurile au fost evaluate de un juriu format din cadre didactice din învățământul universitar, preuniversitar și de la Biblioteca Județeană „Panait Istrati”. Premiul I a fost obținut de echipa formată din: Aramă George, Bratosin Carmen și Cărbunaru Cosmin de la Liceul Teoretic „Mihail Sebastian”. Studentele Universității Constantin Brâncoveanu Dragomir Hristina, Durbacă Andra și Șovăilescu Marinela au obținut premiul al II-lea, iar premiul al III-lea a fost desemnat echipei Liceului Pedagogic „D. P. Perpessicius”, formată din: Mihai Ioana, Neculai Mihaela și Petrea Alexandru. Toți participanții au fost recompensați cu diplome și cărți, oferite de Muzeul Brăilei și Biblioteca Județeană „Panait Istrati”, Brăila.

Asist. univ. drd. Nicoleta Ciacu

Despre plagiat

I LOVE
CTRL+C
&
CTRL+V

În zilele noastre, plagiatul a devenit – sau a redevenit – „o manie periculoasă” (vorba lui Mihail Kogălniceanu). Fenomenul este cu atât mai îngrijorător, cu cât el poate fi constatat în rândul celor cu pretenții de „oameni de cultură”, „oameni de știință”, „universitari de elită” etc. Nu de puține ori ne este dat să aflăm din presă sau din diverse cercuri / medii academice că tratatul unui anume profesor „reputat” este, de fapt, un plagiat ordinar, că articolul ori studiul unui cercetător cu vechime în câmpul științei (ajuns, bunăoară, chiar șef de institut) este o producție de aceeași joasă speță, că teza de doctorat a unui tânăr „promițător” s-a realizat prin mijloace „neortodoxe” ș.a.m.d. Istoria ne arată că până și unii scriitori de certă valoare au mai „călcat strâmb”.

Am descoperit eu însumi astfel de „furtișaguri” științifice, pe care le-am și semnalat. Din păcate, măsurile care se iau împotriva unor asemenea „autori” sunt lipsite de fermitate (aceasta presupunând că acțiunile „de pedepsire” se și întreprind, fiindcă, adesea, fraudă intelectuală este trecută sub tăcere, „afacerea” se mușamalizează). Ciudat este că, uneori, tocmai cei plagiați (dintre cei care se mai află în viață) nu reacționează în niciun fel, poate și din dezgust față de vremurile de impostură pe care le trăiesc.

Și totuși, unii plagiatori ajung, tocmai prin astfel de practici, în poziții sus-puse, în foruri academice, de pildă. În destule cazuri, aceștia nu sunt descoperiți la timp, dar, de regulă, în cele din urmă, făptașii sunt

dezvăluți.

Chiar și așa, uneori, de la înălțimea funcției ocupate, bucurându-se de protecția colegilor de breaslă (și de un fel de „imunitate”, cum este cea parlamentară), plagiatorii te privesc cu dispreț și-ți dau, nepăsători, cu tifla...

Conceptul de «plagiat» era necunoscut anticilor, care preluau adesea citatele fără să mai precizeze autorul, nefiind preocupați de exactitate. Se bazau de multe ori doar pe memorie și considerau operele clasicilor drept bunuri ale tuturor, pe care (chiar dintr-un spirit de emulație față de modelul celebru) le puteau prelucra în forme noi, personale.

De atunci, timpurile au evoluat. A apărut și „dreptul de autor” (*copyright-ul*). În definitiv, plagiatul se reduce la o chestiune de moralitate: la a fi cinstit sau necinstit. De altminteri, în această privință, etimologia este grăitoare: a *plagia* și *plagiat* provin, în ultimă instanță, din lat. *plagiarius* ‘hoț de sclavi’. Așadar, plagiatul presupune / este un furt intelectual.

Cu furatul te înveți de mic. De aceea, profesorii ar trebui să aibă mare grijă la felul în care elevii (mai ales cei de liceu) își scriu compozițiile școlare (eseuri, referate etc.). Exasperată de frecvențele plagate depistate în lucrările pe care studenții trebuiau să le predea la sfârșitul cursului, profesoara și lingvista bucușteană Rodica Zafiu conchidea: „Un curs anti-plagiat (cu exerciții migăloase de pierdere a obișnuințelor bine înrădăcinate din școală) ar fi mai necesar în universitățile noastre decât multe altele” (vezi Rodica Zafiu, *Corectând lucrări...*, în „România literară”, nr. 23/2008).

Nu mi-am propus să scriu aici un articol amplu, special dedicat modalităților de evitare a plagiatului. Mă limitez să ofer rapid doar câteva noțiuni, distincții și sfaturi utile celor interesați, pe care le-am preluat, la rândul-mi (cu trimiterile și ghilimelele de rigoare), din cărți anume create pentru cei care vor să învețe cum se elaborează cinstit un text științific. Se cuvine să începem cu definiția.

A *plagia* „înseamnă a fura sau a prelua ideile și/sau cuvintele altui autor, fără a indica sursa, și a le prezenta ca idei personale originale” (Andra Șerbănescu, *Cum se scrie un text* [ediția a II-a], Editura Polirom, Iași, 2001, p. 57). Cu siguranță, există și informații ori idei considerate un bun al tuturor (cum ar fi datele istorice, definițiile unor fenomene, proverbele etc.); tot așa, se pot întâlni *scurte* (repet: *scurte!*) observații cu caracter general („de bun simț”, cum se zice), în formulări mai mult sau mai puțin identice, tocmai pentru că – dat fiind fondul comun de cunoștințe – pot să treacă mai multor persoane prin minte. Dar trebuie să recunoaștem că există și idei sau texte care poartă marca originalității unor autori; ele reprezintă bunul / proprietatea acestora. Prin urmare, atunci când copiem în textul nostru anumite fragmente din opera altcuiva, trebuie să le plasăm pe acestea între *ghilimelele* („”) convenite și să indicăm sursa. Așa este cinstit! În caz contrar, comitem un plagiat (vezi Umberto Eco, *Cum se face o teză de licență*, Editura Polirom, Iași, 2006, p. 232-237). Practic, avem de-a face cu trei modalități de a prelua informațiile publicate de altcineva.

Una necinstită: *plagiatul* (furtul) și două cinstite: *citarea* și *parafraza(rea)*. *Citarea* presupune reproducerea exactă a fragmentului (citatului) cu ajutorul ghilimelelor (indicând și sursa). *Parafraza* înseamnă redarea, cu propriile cuvinte, a ideilor / informațiilor dintr-un text / fragment de text (menționând, desigur, și de data aceasta, sursa).

Evident că, procedând astfel, vom relua unele cuvinte din textul original, dar nu trebuie să ne îngrijorăm prea mult. Ne liniștește Umberto Eco, după care „uneori este inevitabil sau de-a dreptul util ca anumiți termeni să rămână neschimbați.

Proba cea mai sigură o veți avea atunci când veți reuși să parafrazați textul fără a-l avea în față. Va însemna nu numai că nu l-ați copiat, ci că l-ați și înțeles” (*ibid.*, p. 234). În același timp, este foarte important să utilizăm informațiile culese din diverse surse integrându-le în propriul sistem de gândire.

Lector univ. dr. Cristinel Munteanu

Cum să te îmbraci la examen

A venit sesiunea, examenul ne dau dureri de cap, numai că nu doar învățatul ar trebui să ne preocupe, ci și modul în care ne îmbrăcăm la un examen.

De multe ori, am auzit dezamăgirea unor profesori privind vestimentația unor studenți, uneori fiind chiar o lipsă de respect la adresa acestora. Deci, ținuta în timpul studenției este foarte importantă și deseori ne lovim de această problemă - a modului în care trebuie să ne îmbrăcăm.

De aceea, vă voi prezenta ce nu ar trebui să lipsească din garderoba unui student și ce ar trebui să evităm, atunci când ne prezentăm la un examen:

Trebuie să ai o cămașă albă, pe care o poți folosi la un examen oral, sau când te duci la un interviu;

Un sacou simplu de culoare închisă, care să se potrivească atât la o pereche de blugi, cât și la niște pantaloni clasici;

O pereche de încălțăminte închisă, de preferat pantofi simpli și, în cazul fetelor, fără tocuri înalte;

O pereche de pantaloni lungi, care să aibă o culoare cât mai discretă; fetele pot opta și pentru o fustă sau o rochie până la genunchi, sau cu o palmă deasupra genunchiului în nuanțe de bej, gri, negru, nimic strident.

De evitat sunt ținutele prea încărcate, culorile puternice, fuste prea scurte, blugi prea strâmți, materiale transparente și strălucitoare, machiajul strident, accesorii multe, imprimeurile, mesajele și tăieturile, sandalele, ținutele cu decolteu.

Toate acestea trebuie evitate, deoarece te pun într-o lumină nefavorabilă. Nu atrage atenția prin ținuta ta extravagantă și prin culorile puternice, care deranjează ochiul! Încearcă să atragi atenția prin inteligența ta și prin ceea ce spui, prin ceea ce ai învățat.

Părerea mea este că poți să lași o impresie bună prin simplitate și bun-gust. O ținută prost aleasă poate să te dezavantajeze la examen. Vestimentația ta denotă respectul față de propria persoană și față de ceilalți din jurul tău. Te poți îmbrăca oricum vrei în timpul liber, dar, la un examen, ține cont de educație și fii decent!

Decența ar fi cuvântul perfect pentru vestimentația de examen. În diferite cazuri, pe lângă alte lucruri, și „haina îl face pe om”, îl reprezintă și îl caracterizează, de aceea trebuie să avem mare grijă cum ne îmbrăcăm.

Sper ca v-am fost de ajutor. Succes la examene și la învățat! Și nu uitați: ținuta contează!

Sursa: www.iulia-andrei.ro

Lidia Dimulescu, anul II,
Specializarea Comunicare și Relații Publice

Repere ale implementării Standardelor Internaționale de Raportare Financiară în contabilitatea românească

(continuare din numărul anterior)

În perioada 2001-2002, Ministerul Finanțelor a adoptat și Ordinul nr. 306/2002, prin care a impus și societăților mici și mijlocii aplicarea reglementărilor contabile alinate la Directivele Europene și IAS. Acest act normativ, care cuprindea standarde contabile „simplificate”, a afectat practic tot mediul de afaceri din România, impunând aplicarea de tratamente contabile armonizate cu IFRS/IAS pentru toate societățile comerciale.

La finele anului 2005 era anticipată de către specialiști ideea menținerii din 2006 a două sisteme de contabilitate:

- un sistem bazat pe IFRS/IAS, aplicabil la nivelul instituțiilor de credit, întreprinderilor de interes public și societăților mari, cotate la bursă;

- un sistem simplificat, bazat doar pe directivele europene, pentru societățile mici și mijlocii.

Însă, datorită perspectivei tot mai certe privind aderarea României la Uniunea Europeană, sistemul articulat pe IFRS a fost amânat. Prin apariția Ordinului M.F.P. nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene au fost abrogate Ordinele nr. 94/2001 și 306/2002 și s-a decis implementarea în legislația națională a prevederilor Directivelor Contabile Europene a IV-a și a VII-a.

Reglementările contabile conforme cu cele două directive cuprindeau o succesiune de definiții, concepte, principii, tratamente contabile (o mare parte fiind totuși similare celor din normele internaționale), precum și formatul și componentele situațiilor financiare anuale. Regulile erau clare, formulate astfel încât aplicarea lor să nu creeze posibilitatea de interpretare. Pentru prima dată, reglementarea contabilă nu mai avea drept componentă funcțiunea conturilor, aceasta constituind o parte distinctă a unui ghid elaborat de Ministerul Finanțelor Publice.

Dacă, pentru cea mai mare parte a societăților comerciale, Ministerul Finanțelor a adoptat doar varianta de raportare financiară bazată pe reglementări contabile conforme cu directivele

europene, pentru categorii restrânse de entități s-a preferat o raportare financiară duală, prin folosirea celor două referențiale, respectiv IFRS/IAS și Directivele CEE. De exemplu, instituțiile de credit, începând cu anul 2006, au întocmit obligatoriu un set de situații financiare în conformitate cu reglementările contabile conforme cu Directivele europene și un alt set distinct de situații financiare conforme cu IFRS, destinat altor utilizatori de informații.

Conformitatea cu IFRS se menținea și pentru societățile comerciale ale căror valori mobiliare la data bilanțului erau admise la tranzacționare pe o piață reglementată și care întocmeau situații financiare consolidate, acestea fiind obligate, în baza O.M.F.P. nr. 1121/2006, să aplice IFRS începând cu exercițiul financiar al anului 2007. Aceste entități puteau întocmi și un set distinct de situații financiare anuale obținute prin aplicarea IFRS, destinate utilizatorilor de informații, alții decât instituțiile statului.

Trebuie făcută mențiunea că această cerință era în conformitate cu „Strategia de raportare financiară a Uniunii Europene: calea de urmat”, elaborată de Comisia Europeană în anul 2000 și cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și Consiliului UE privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate, în al cărui preambul se menționează că anul 2005 a fost stabilit ca termen de punere în aplicare a măsurilor menite să sporească comparabilitatea situațiilor financiare întocmite de societățile cotate la bursă.

Sfera de aplicare a IFRS în România a început să se delimiteze în mod clar în anul 2010, când, în baza Ordinului BNR nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, instituțiile de credit au fost obligate să aplice IFRS ca bază a contabilității începând cu exercițiul financiar al anului 2012. Confirmând strategia de creștere a sferei de aplicare a IFRS în mediul românesc, în anul 2012 Ministerul Finanțelor a emis Ordinul nr. 881 prin

care societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată au obligația de a aplica Standardele Internaționale de Raportare Financiară la întocmirea situațiilor financiare anuale individuale, începând cu anul 2012. Pentru această categorie de entități s-a realizat astfel o trecere de la aplicarea voluntară a IFRS la aplicarea obligatorie a acestora.

Cadrul legal este întregit de Ordinul M.F.P. nr. 1286/2012 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile acestor societăți. Acesta conține:

- reguli de elaborare, aprobare, auditare, depunere și publicare a situațiilor financiare, precum și aspecte referitoare la Raportul Administratorilor,

- tratamente contabile ale evenimentelor și tranzacțiilor,

- planul de conturi IFRS și conținutul conturilor,

- cerințe de prezentare suplimentare, conform IFRS.

Societățile comerciale ale căror valori mobiliare nu sunt tranzacționate aplică, începând cu 1 ianuarie 2010, reglementările contabile conforme cu Directivele Europene, aprobate prin O.M.F.P. nr. 3055/2009 (care a abrogat Ordinul nr. 1752/2005), iar o categorie restrânsă de societăți comerciale pot aplica reglementări contabile simplificate, în baza O.M.F.P. nr. 2239/2011 pentru aprobarea Sistemului simplificat de contabilitate.

Aplicarea principiilor și regulilor contabile orientate către referențialul contabil internațional constituie o permanentă provocare căreia trebuie să îi facă față profesioniștii contabili, obiectivul fiind creșterea calității informațiilor financiare utile pentru investitori, creditorii și alți utilizatori în deciziile pe care aceștia le iau cu privire la oferirea de resurse entităților.

Lect. univ. dr. Cristina Bunea-Bontaș

Urgent vs. Important

Într-o societate în care dinamica în care se realizează planuri sau se duc la îndeplinire proiecte este atât de alertă, specialiștii în managementul timpului afirmă că există o diferență majoră între urgent și important. Tot ei spun că urgent și important au o serie de caracteristici după care pot fi recunoscute și pe baza cărora poți să construiești agenda zilnică, astfel încât să fii productiv și să duci la îndeplinire toate sarcinile. Jim Sniechowski, unul dintre acești specialiști, evidențiază o serie de caracteristici pentru acești termeni. Astfel, o situație considerată a fi urgentă are următoarele trăsături:

- Problema ivită necesită atenție imediată pentru a fi rezolvată;

- Devine foarte insistentă, presantă și limitează foarte mult posibilitățile de a reacționa la ea;

- Rezolvarea ei este asemănătoare cu urgența stingerii unui incendiu sau cu dezapezirea unui drum; iminența efectelor sale este extrem de presantă;

O astfel de situație urgentă are ca trăsătură dominantă faptul că necesită toate resursele de care o persoană dispune. Se construiește ca o situație de tipul win – lose fiindcă, de cele mai multe ori, se pierde mult timp și multe resurse pentru rezolvarea situației într-un timp cât mai scurt. Mai mult decât

atât, în cazul acesta, o mare încărcătură emoțională își face apariția și o cantitate semnificativă de adrenalină, ambele necesitând a fi controlate pentru a nu împiedica demersurile de soluționare a problemei. La fel de bine, aceste situații îi este alăturată sintagma care descrie foarte bine ce anume a făcut persoana implicată: „He saved the day!”

Spre deosebire de o situație urgentă care este simplă și necesită o rezolvare rapidă, o situație importantă are o structură mai complexă, un nivel mai înalt de semnificație și consecințe mai importante decât situația precedentă. De obicei, ceea ce este important are o notă de subtilitate, comportă mai multe nuanțe și, prin urmare, rezolvarea sa ia mai mult timp și un efort susținut. Rezolvarea unei situații importante necesită:

- Viziunea, gândirea, planificarea și dezbateră mai multor soluții;

- O atitudine mai mult proactivă decât reactivă, mai mult încrezătoare decât disperată și mai mult control decât dramatizant;

- Implicarea celor mai bune resurse materiale și umane.

O situație care este descrisă ca fiind importantă necesită o doză mare de creativitate, care să genereze

idei sau soluții, care nu au mai fost aplicate până în acel moment.

De multe ori, granița dintre cele două elemente este destul de fluidă și depinde, în mare măsură, de o serie de elemente exterioare pe care persoana care este implicată nu le poate controla. Rezolvarea acestora, fie că sunt urgente sau importante, implică un adevărat efort, iar de reușita lor poate depinde desăvârșirea carierei profesionale.

Sursă: www.linkedin.com

Adriana Cocirță

Sursă imagine: www.kerryandco.com

